

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه قوه تفکر و روش های پرورش آن از منظر قرآن و آموزه های امام علی (ع)

محل انتشار:

اولین همایش قرآن و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

ریحانه رزاییان - کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث گرایش نهج البلاغه، دانشگاه قرآن و حدیث.

خلاصه مقاله:

تفکر و اندیشه یکی از اساسی ترین مواهبی است که در دین اسلام از آن یاد شده است. اهمیت این مسئله چنان است که دین اسلام، یک ساعت اندیشه را از هفتاد سال عبادت بالاتر معرفی نموده است. به همین جهت آموزش بر پایه تفکر، موثرترین نوع آموزش است که امروزه بسیار مورد توجه اندیشمندان قرار گرفته است. این نوع آموزش، آموزنده را از حالت انفعال خارج کرده، تفکر او را برمی انگیزاند. هدف از این پژوهش در ابتدا نگاهی اجمالی به جایگاه و اهمیت قوه تفکر در قرآن و کلام امیرالمومنین (ع) و سپس بررسی روش های پرورش آن در آموزه های امام علی (ع) است و پرسش اصلی این می باشد که معنا و مفهوم تفکر از منظر قرآن و دیدگاه امام علی (ع) چیست و چه روش هایی برپایه تفکر را می توان از آموزه های امام علی (ع) استنتاج کرد در این پژوهش از روش توصیفی تحلیلی استفاده و به توصیف و تحلیل آیات قرآن مجید و روایات امام علی (ع) پرداخته شده است. بر اساس یافته های این پژوهش تفکر به معنای وسیله ای است برای یافتن راه راست از گمراهی که موجب اصلاح اعمال و کردار آدمی میگردد، لذا آینده نگری و دوراندیشی را سرلوحه کار آدمی قرار میدهد و فرد را در راه رسیدن به کمال هدایت می کند. پژوهشگر روایات بسیاری را مورد بررسی و تحلیل قرار داده و به شانزده روش پرورش قوه تفکر که از تعالیم حضرت علی (ع) دست یافته است که از جمله مهمترین آنها می توان به عبرت پذیری از وقایع و گذشتگان، تاکید بر تامل و تعمق در امور، توصیه به دقت در مشاهدات به وسیله ارجاع به آیات و نشانه ها، توصیه به مشورت، یادآوری معاد و تفکر در مرگ، استفاده از شیوه بیانی تمثیل و تشبیه در فهم بهتر، ایجاد سوال در ذهن مخاطب اشاره کرد

کلمات کلیدی:

قرآن، امام علی (ع)، نهج البلاغه، پرورش تفکر، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1032987>

